

सायमितिसार्धः श्लोकः विप्राणां पूजनमेव उत्तमं पण्यं उत्तमा कृषिश्च तद्वत् दृष्टफलमित्यर्थः बाधते स्थिरीक्रियते बद्धस्थैर्येति धातुः सधकारः पाठः प्रामादिकः सस्यानां धान्यानां बहुकारं बहुलीकरणं चतदेव गवां इंद्रियाणां वास्ये प्राप्ये वाहः प्रापणं दिव्यस्य न्नपानादीष्टप्राप्तिरपि विप्राणां पूजनमेव पण्यादिवदेष्टव्यमित्यर्थः ॥ २१ ॥ पूजनप्रकारमाह संपन्नमिति भोजने दीयमाने संपन्नमिति ब्रूयात् दाता सुसंपन्नमिति प्रतिपहीता ब्रूयादित्यर्थात् ज्ञेयं एवमुत्तरत्र सुतर्पणमिति प्रतिपहीता श्रुतमिति दाता सुश्रुतमित्यन्यः यवाग्वाङ्मुतौदने कसरे द्विदलेन सह पाचिते ओदने ॥ २२ ॥ संप्राप्ते कृते सति विप्राणां अभिनंदनं वंदनादिना संतोषणं कार्यमिति शेषः कीदृशं अभिनंदनं व्याधितानामायुष्यं आयुष्करं ॥ २३ ॥ प्रत्यादित्यं आदित्याभिमुखो न मेहेतनमूत्रमुत्सृजेत् शकृत्पुरीषं ॥ २४ ॥ अवरणां कनिष्ठानां समानानां तुल्यानां ॥ २५ ॥ आर्यवृत्तं सेव्यमित्युक्तं च्छाभिवादानादिरूपदं भेनापि कर्तुं शक्यमिति कथमार्यत्वं निश्चयस्तत्राह हृदयमिति वैकृतं नेत्रादिविकारः पापं हृदयमाख्याति यथोक्तं नेत्रवक्त्रविकारेण ज्ञायतेऽतर्गतमन इति

सायं प्रातश्च विप्राणां पूजनं च यथाविधि ॥ पण्यानां शोभते पण्यं रूपाणां बाधते कृषिः ॥ बहुकारं च सस्यानां वास्ये वाहो गवां तथा ॥ २१ ॥ संपन्नं भोजने नित्यं पानीये तर्पणं तथा ॥ सुश्रुतं पायसे ब्रूयाद्यवाग्वाङ्मुतौदने तथा ॥ २२ ॥ इमं श्रुत्वा कर्मणि संप्राप्ते क्षुते स्नाने च भोजने ॥ व्याधितानां च सर्वेषामायुष्यमभिनंदनं ॥ २३ ॥ प्रत्यादित्यं न मेहेतनपश्येदात्मनः शकृत् ॥ सहस्त्रियाथ शयनं सह भोज्यं च वर्जयेत् ॥ २४ ॥ त्वंकारं नाम धेयं च ज्येष्ठानां परिवर्जयेत् ॥ अवरणां समानानामुभयेषां न दुष्यति ॥ २५ ॥ हृदयं पापवृत्तानां पापमाख्याति वैकृतं ॥ ज्ञानपूर्वं विनश्यंति गूहमाना महाजने ॥ २६ ॥ ज्ञानपूर्वं कृतं पापं छादयत्यबुधश्रुतः ॥ नैनं मनुष्याः पश्यंति पश्यंत्येव दिवौ कसः ॥ २७ ॥ पापेनापि हितं पापं पापमेवानुवर्तते ॥ धर्मेणापि हितो धर्मो धर्ममेवानुवर्तते ॥ धार्मिकेण कृतो धर्मो धर्ममेवानुवर्तते ॥ २८ ॥ पापं कृतं न स्मरतीह मूढो विवर्तमानस्य तदेति कर्तुः ॥ रादुर्यथा चंद्रमुपैति चापितथा बुधं पापमुपैतिकर्म ॥ २९ ॥ आशयासंचितं द्रव्यं दुःखेनैवोपभुज्यते ॥ तदुद्यानप्रशंसंति मरणं न प्रतीक्षते ॥ ३० ॥ मानसं सर्वभूतानां धर्ममाहुर्मनीषिणः ॥ तस्मात्सर्वेषु भूतेषु मनसा शिवमाचरेत् ॥ ३१ ॥ एक एव चरेद्धर्मनास्ति धर्मसहायता ॥ केवलं विधिमासाद्य सहायः किं करिष्यति ॥ ३२ ॥

गूहमानाः पापं ॥ २६ ॥ २७ ॥ पापेनेति पापं पापिनं पापं प्रकाशनीयं धर्मस्तु गोपनीय इत्यर्थः ॥ २८ ॥ निवर्तमानस्य अशास्त्रस्थस्य अबुधमिति च्छेदः ॥ २९ ॥ मरणं कर्तुं ॥ ३० ॥ मानसं मनो निर्वर्त्य मनसा शिवमित्यस्य सर्वभूतेभ्योऽभयं दद्यादित्यर्थः ॥ ३१ ॥ एक इति धर्मध्यानयोगं ननु सहोभौ चरतां धर्ममिति विधेर्देपत्योरग्निहोत्रादिधर्मो विहितस्तत्कथमुच्यते एक एवेतीत्याशंक्याह नास्ति धर्मसहायतेति स्यादेरिति शेषः कातर्हि विधेर्गतिरित्यत आह केवलमिति मनसि धर्मशून्ये बाह्यसहायो विधिप्राप्तोप्यनर्थक इत्यर्थः यथोक्तं मनसैव कृतं रामनशरीरकृतं कृतं येनैवालिङ्ग्यते कांता तेनैवालिङ्ग्यते सुतेति तस्मात् स्यादिसापेक्षं धर्ममनादृत्य मानसिके योगधर्मे एव मनोदध्यादिति भावः ॥ ३२ ॥